

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 33.

Elleve Session.

16de Møde.

Løvedagen den 7de Januar Kl. 1.

(Fortsat.)

Varfod (fortsat): Den samme ærede Rigsdagsmand siger, at han kan ikke forstaae, at en Præst ikke kan udføre enhver saadan præstelig Gjerning; dersom der er Vanskelighed for ham ved at udføre den, saa maa han nedlægge sit Embede. Ja, at nedlægge sit Embede, det er virkelig en let Sag at sige, og det er ogsaa meget let at give Anviisning paa saadanne heroiske Skridt; men jeg maa for mit Vedkommende erklære, at det er meget lettere at give Anviisning paa saadanne Handlinger, end selv at udføre dem. Dernæst maa jeg endnu bemærke, at det let kunde blive meget sørgeligt for Folketirken, hvis det skulde blive Tilfældet, at en Præst, der i sin Samvittighed fandt sig besværet ved at udføre enhver præstelig Handling, der kunde forelægges ham, valgte at nedlægge sit Embede og udtraadte af Folketirken istedetfor at forrette disse Handlinger. Dette gjorde den ærede Rigsdagsmand for Odense Amts 7de Valgkreds (C. Petersen) allerede igaar med megen Varme opmærksom paa, og jeg kan ikke Mindet end bringe ham min Tak for den Varme, hvormed han udtalte sig om denne Sag. Jeg skal endnu tillade mig at minde om, at der til forskjellig Tid er paalagt Præster saadanne Handlingers Udførelse, uden at de dog have udført dem, men de ere alligevel blevene i deres Embeder, og jeg troer, at Folketirken i

Almindelighed som og den ærede Rigsdagsmand (S. A. Hansen), der gav Anviisning paa, at de kunde nedlægge deres Embeder, er eller maa være vel fornøjet med, at Folketirken ikke er bleven berøvet saadanne Præster. Skal jeg minde de Herrer om, at man til forskjellige Tider har befalet Præster at vie Fraskilte, uagtet det stred mod deres Samvittighed? Dette var saaledes Tilfældet i Cancellitiden med Præsten paa Juur, Bechmann, som man befalede at vie fraskilte Egtefolk; han vilde det ikke, fordi hans Samvittighed forbyd ham det, man paalagde ham det strengere og strengere, ja, tilsidst befalede man ham det endog under en daglig Mulk, der steg betydeligt, ja, saa høit, at Cancelliet indsaac, at han ikke kunde betale den; men hvad gjorde saa Cancelliet? Det befordrede ham uden Ansøgning til et større Embede og lod dermed Sagen bortfalde. Jeg kunde nævne de Herrer flere lignende Exempler, men jeg vil kun minde Dem om, at der var en Tid, da man lod Politiet røve Baptisbørn og vilde tvinge Præsterne til at døbe disse Børn, som saaledes Politiet bragte dem. Der var forskjellige Præster, hvis Samvittighed forbyd dem at deeltage i saadanne Barnerov, som jeg ikke vil ansee for meget bedre end det, man i denne Tid har beklaget sig over, nemlig at den pavelige Regjering har stjaalet Tøben Mortaras Barn. Blandt de Præster, som ikke vilde efterkomme denne Befaling, saaledes under Politistoffen at døbe de Børn, som paa den Maade bleve bragte dem, var Præsten i Pedersborg og Rindertofte, nuværende Biskop Kierregaard i Aalborg, og jeg antager, at der neppe findes en Mand her i